

Népek missziája



A Pápai Missziós Művek magazinja • XIII. évfolyam, 2. szám • 2019. Október

Ingyenes lap. Adományaikat a missziók javára köszönettel fogadjuk.



Küldetéstudattal az úton

Rendkívüli missziós hónap

Interjú Fábry Kornél atyával, a NEK főtitkárával

**A Szent Gyermekség Műve missziós tábora
A Szent Gyermekség Műve jubileumi ünnepe
Miért szeretek missziós lenni?
Zarándoklat Lisieux-be**

♦ Afrika/Csád – Az „Irgalmas szamaritánus” műve a csádi egészségügy alapköve

Idén 45 éves a csádi „Irgalmas szamaritánus” katolikus egyetemi kórház-központ, melyet P. Angelo Gherardi, bergamói jezsuita alapított. Teológiai tanulmányai után visszatért Csádba, a Goundi misszióba, ahol negyvenezer lakos élt mindenféle egészségügyi ellátás nélkül. A Szent Jeanne Antide Thouret Irgalmasrendi Nővérek Intézménye kész volt finanszírozni egy szülőotthon építését Goundiban. A kórház mellett kialakítottak egy középiskolát ápolók képzésére. A kórház 120 ágyas, és van gyermekgyógyászat, szülészet, belgyógyászat, sebészet, műtő, laboratórium és radiológia. 1990-ben elindul az „Integrált egészségügyi program”, amelynek alapján a periférián levő területek egészségügyi ellátását koordinálják a kórházzal. Az évek során több egészségügyi központot is nyitottak, a fővárosban orvosi egyetem létesült kórházzal és ápolóképzővel. A 300 szakembert foglalkoztató komplexum chilei, franciaországi és spanyolországi egyetemi kórházakkal működik együtt. (Agenzia Fides)



♦ Amerika/Brazília – Szeminaristák nyilatkozata: „Nem lehet hivatásról beszélni, ha kizárjuk a missziót”

A Pápai Missziós Művek és a COMISE nemzetközi bizottság által szervezett kongresszuson 235 brazíliai egyházmegye és szerzetes seminarista vett részt. A kongresszus témája: „Megkereszteltek és küldetésre rendelték: Krisztus Egyháza misszióban a világban”. A kongresszus általános célkitűzése az volt, hogy ösztönözze és javítsa a leendő papok missziós képzését, hogy a misszió valóban a képzés központja legyen és segítse a seminaristákat a hiteles missziós szellem elsajátításában. Kötelezettségvállalási nyilatkozatukban a seminaristák hangsúlyozzák: „Arra buzdítottak minket, hogy legyünk aktív képviselői a lelkipásztori megtérés



folyamatának. Segítsük az Egyházat a missziót megélni mint ’Jézus iránti szenvedélyt és ugyanakkor az Ő népe iránti szenvedélyt’, az egész képzési idő alatt, állandó jelleggel is.” (Agenzia Fides)

♦ Európa/Olaszország – megújítani a missziós lelkületet: képzési program a Pápai Gergely Egyetemen

Bryan Lobo SJ, a Pápai Gergely Egyetem missziológiai fakultásának dékánja elmondja, milyen okok vezettek ahhoz, hogy a misszionáriusok továbbképzését bevezessék. „Sok misszionárius csak átutazóban van itt, és nem iratkozhatnak be az egyetemi kurzusokra, mert azokat olaszul tartják és nincs idejük a nyelvet megtanulni. Tehát, azt gondoltuk, hogy elindítjuk ezt a továbbképzési programot angol nyelven, azzal a céllal, hogy lelkipásztori működésüknek új impulzusokat adjunk”. A misszionáriusi lét jellemzője ma az, hogy „megihletés forrásai legyünk mások számára, akik legyenek akár egyedülállók, akár kis cso-



Tartalom

Hírek a világmisszió életéből	2
Sebastian atya íróasztala	3
Rendkívüli missziós hónap 2019 októbere	4
Beszélgetés Fábry Kornél atyával	6
A Szent Gyermekség Műve missziós tábora	8
Az elvetett mag, ami terebélyes fává nőtt	10
Sebastian atya visszaemlékezése	14
A Népek Missziója magazinról	15
Animátorok zárándoklata Lisieux-be	16
Miért szerettek missziós lenni?	18
Missziós vasárnap	20

Népek missziója

Kiadja a Pápai Missziós Művek
Főszerkesztő, felelős kiadó:
 P. Benven Sebastian Madassery SVD, a PMM igazgatója
Szerkesztés és korrektúra: a PMM önkéntesei

Pápai Missziós Művek
 1223 Budapest, Jókai Mór u. 14.
 Tel./fax: 06-1-226-4610
 e-mail: pmmmisszio@gmail.com
<http://papaimisszio.hu>

Nyomtatás: D-Plus Kft.,
 Felelős vezető: Németh László ügyvezető
 Budapest III. Csillaghegyi út 19-21.

Küldetéstudattal az úton

Minden kultúrában meg lehet találni valamilyen formában azt a szokást, hogy a korban előrehaladt, tapasztaltabb és bölcs személyek újra meg újra felhívják az emberek figyelmét azokra a fontos dolgokra, melyek betartása az igazabb életre vezethet. Sokszor nagyszülők, szülők, tanárok és nevelők teszik ezt.

Ferenc pápa is ezt tette meg számkunkra, amikor rendkívüli missziós hónapnak hirdette meg 2019 októberét. Vajon miért kellett felhívni az Egyház gyermekei figyelmét erre?

Talán elernyedett bennünk a küldetés-tudat? Vagy itt az idő, hogy komolyan megvizsgáljuk keresztény mivoltunkat? Mindenesetre jó és érdemes egyénileg és közösen is eltölteni egy kis időt ebben a hónapban, átgondolva és elmélkedve, hogy hol tartunk az Isten felé vezető úton. Küldetéstudattal járjuk-e ezt az utat, vagy csak névleg?

P. Benvin Sebastian Madassery SVD
a Pápai Missziós Művek
magyarországi igazgatója



portok, egyházi vagy civil szervezetek. Ehhez tudatosságra és szolgálati lelkületre van szükség, hűnek lenni Istenhez és az emberiséghez, ügyelve a jelenlegi társadalmi kihívásokra” – jelenti ki a dékán. „Célunk az, hogy olyan embereket képezzünk, akik nemcsak képesek egy közösséget vezetni, de kövessék az evangéliumi példát ennek művelésében”. A szemeszter végén tervezik, hogy elzarándokolnak Jeruzsálembe, ahol a keresztény misszió elkezdődött kétezer évvel ezelőtt. (Agenzia Fides)

♦ **Óceánia/Pápua Új-Guinea – Püspöki látogatás Menyamyán távoli kerületében: „Minden megkeresztelt ember misszionárius”**

Rozario Menezes SMM, a Lae-i egyházmegye püspöke meglátogatta a Menyamyán kerület kis katolikus közösségeit, ahol 85000 ember él. Ebben a

félreeső kerületben a katolikus egyház jelenlétét egy általános iskola és egy karitás központ jelzi. A püspök buzdította a híveket, hogy „imádkozzanak és készüljenek megünnepelni a Világmisszió napját, és a 2019 októberi rendkívüli missziós hónapot, valamint segítsék azokat, akik segítséget szenvednek”. A püspök megjegyezte, hogy az ilyen távoli kerületekben mint Menyamyán, sokszor nehézségekbe ütközik „megérteni és megélni a keresztény kereszttség lényegét”, és kérte a híveket, hogy ne veszítsék el szem elől életük és küldetésük célját: „az igazi, isteni életet közvetítjük és adjuk a világnak. Ez a misszióknak értelme”. (Agenzia Fides)

♦ **Ázsia/Pakisztán – „Megkeresztelték és küldetésre rendelték”: az Evangéliumot házról házra hirdetni**

„Gyakran hallják a hívek, hogy törődjenek a szegényekkel, dolgozzanak az igazságosságért, és szeressék Istent, de csak kevesen veszik komolyan azt a feladatot, hogy hirdessék az Evangéliumot” – mondja Arthur Charles atya, a plébános. Ezért támadt az az ötlete, hogy az Evangéliumot házról házra járva hirdessék, ami egy teljesen új elképzelés Pakisztánban. Arthur Charles atya a karacci katekézis-centrum igazgatója is, és támogatja az innovatív lelkipásztori kezdeményezéseket. Tizenkét fiatal embert készített fel egy speciális lelkipásztorkodástani tanfolyamon. „Fő feladatuk, hogy házról házra menjenek és meglátogassák azokat a családokat, akik nem járnak istentiszteletre, együtt

imádkozzanak velük és olvassák a napi evangéliumot” – mondja Charles atya. „Az emberek boldogok és hálásak, de gyakran a nehézségeikről mesélnek nekünk” – mondja az egyik misszionárius. „Az evangelizálás munkája sok türelmet és Szentlélek iránti bizalmat kíván meg, aki a misszió teremtménye” – mondja Charles atya. Karacsiból már más közösségek is követni akarják a példát. (Agenzia Fides)



Várjuk olvasóink véleményét

a Népek Missziója magazin cikkeiről, valamint a misszióval kapcsolatos kérdéseiket is. Üzenetet honlapunkon keresztül is lehet küldeni:

<http://papaimisszio.hu>

• pmmmisszio@gmail.com

• Pápai Missziós Művek
1223 Budapest, Jókai Mór u. 14.

• Tel.: (06-1)-226-4610



Rendkívüli missziós hónap 2019 októbere



Ferenc pápa rendkívüli missziós hónapot hirdetett 2019 októberére, XV. Benedek pápa „Maximum illud” kezdetű apostoli levele megjelenésének centenáriuma alkalmából. Az alábbiakban az üzenet szemelvényeit olvashatják, a teljes szöveg a PMM honlapján megtalálható.

Kedves Testvéreim!

Megkértem az egész Egyházat, hogy 2019 októberében különleges módon élje meg a misszió hónapját, és ezzel ünnepeljük meg XV. Benedek pápa Maximum illud kezdetű Apostoli buzdítása kihirdetésének 100. évfordulóját. Az ő apostoli kezdeményezésének prófétai előrelátása megerősített abban, hogy milyen fontos ma is megújítani az Egyház missziós elkötelezettségét friss evangéliumi lendületet adva az igehirdetési munkájának, és elvinni az egész világra a meghalt és feltámadott Jézus Krisztus megváltását.

Az üzenet címe ugyanaz, mint a missziós hónap témája: Megkereszteltek és küldetésre rendelték: Krisztus Egyháza misszióban a világban. Ennek a hónapnak a megünneplése először is

segíteni fog nekünk abban, hogy újra megtaláljuk a Jézus Krisztus iránti hitbéli elköteleződésünknek a missziós értelmét, azt a hitet, amit a keresztségben kaptunk ajándékkul. Ingyen kaptuk ezt az ajándékot és ingyen is adjuk (vö. Mt 10,8), senkit sem zárunk ki belőle.

Az Egyház a világban misszióban van: a Jézus Krisztusba vetett hit megadja nekünk a dolgok helyes dimenzióját, mert a világot Isten szemével és szívével láttatja velünk; a remény megnyit bennünket az isteni élet örök horizontja felé; a szeretet, amelyet a szentségekben és a testvéri szeretetben előre megízlelünk, hajt előre bennünket a föld végső határáig (vö. Mt 28,19; Ap-Csel 1,8; Róm 10,18). Ez a missziós megbízatás közvetlenül érint minket: én mindig egy misszió vagyok; te mindig

egy misszió vagy; minden megkeresztelt ember egy misszió. Aki szeret, az mozgásba lendül, kimozdul önmagából, odaajándékozza magát a másiknak és olyan kapcsolatokat teremt, amelyek életet adnak. Senki sem haszontalan és jelentéktelen Isten szeretete szempontjából. Mindannyian misszió vagyunk a világban, mert Isten szeretetének gyümölcsei vagyunk. Ezt az életet a keresztségben hozza tudomásunkra: ez adja nekünk a Jézus Krisztusba vetett hitet, Aki győzött a bűn és a halál fölött, megújít bennünket Isten képmása szerint és beilleszt bennünket Krisztus testébe, ami az Egyház.

A mi misszióink Isten atyaságában és az Egyház anyaságában gyökereznek, mivel a keresztségben benne rejlik a küldetés, amit Jézus a húsvéti megbízásban kifejezett: ahogy az Atya küldött engem, úgy küldelek én is benneteket... (vö. Jn 20,19-23; Mt 28,16-20). Ez a küldetés keresztény identitásunk része: a keresztény ember felelős azért,





hogy senki se maradjon ki abból, hogy hirdessék neki az istengyermekséget, a személyes méltóság bizonyosságát és a minden emberi életben benne levő értéket, fogantatásától természetes haláláig. Ha a terjedő szekularizmus elutasítja Isten aktív atyaságát történelmünkben, megakadályozza az emberek közötti testvériséget, ami az egymás életének elfogadásában fejlődik ki. Az az üdvösség egyetemessége, amit Jézus Krisztusban ad nekünk az Atya, arra indította XV. Benedeket, hogy követelje, szüntessék meg a nacionalizmus és etnocentrizmus minden formáját, valamint az evangélium hirdetésének a gyarmatosító hatalmak és azok gazdasági illetve katonai érdekeik által való befolyásolását.

Ma is szüksége van az Egyháznak férfiakra és nőkre, akik megkeresztelésüknél fogva nagylelkűen válaszolnak a hívásra, hogy hagyják el házukat, családjukat, hazájukat, nyelvüket, helyi egyházukat. Őket azokhoz a népekhez küldik, abba a világba, amely még nincs átformálva Jézus és az Ő szent Egyháza szentségei által. Ezt az egyének személyes szabadságának figyelembevételével teszik és párbeszédben azon népek kultúrájával és vallásával, amelyekhez küldték őket. Az isteni Gondviselés által elrendelt egybeesés az amazóniai egyházakról tartott rend-

kívüli zsinattal arra ösztönöz engem, hogy kihangsúlyozzam, mennyire szükséges és aktuális ma is a misszió ezen területek és lakosaik számára, amit Jézus Lelkének ajándékával ránk bízott. Egy új Pünkösöd szélesre tárja az Egyház kapuit, hogy egy kultúra se maradjon magába zárva és egy nép se maradjon elválasztva a többitől, hanem nyitott legyen a hitben való egyetemes közösségre. Senki se maradjon a saját énjébe bezárva, a saját etnikai és vallási hovatartozásának önzőségébe.

Eszembe jutnak XVI. Benedek 2007-es braziliai Aparecidában megtartott latin-amerikai püspökök találkozóján elhangzott szavai; ezeket a szavakat szeretném itt megismételni és magamévá tenni: „Milyen jelentősége volt a keresztény hit felvételének Latin-Amerika és a Karib-térség országai számára? Azt jelentette számukra, hogy megismerték és elfogadták Krisztust, Krisztust, az ismeretlen Istent, akit az elődeik, anélkül, hogy tudták volna, kerestek gazdag vallási hagyományaikban. Krisztus volt a Megváltó, aki után csendben sóvárogtak. Azt is jelentette, hogy a kereszttel megkapták az isteni életet, ami őket Isten fogadott gyermekeivé tette; ezenkívül azt, hogy befogadták a Szentlelket, Aki azért jött, hogy kultúráikat megtermékenyítse, megtisztítsa azokat és a számtalan

csírákat és magot, amiket a testté lett Ige beléjük ültetett, kibontsa, és őket így az evangélium útjára irányítsa.

Röviden szeretnék beszélni a Pápai Missziós Művekről, amelyet már a Maximum illud is ajánlott, mint missziós erőforrást. A Pápai Missziós Művek az egész Egyház iránti szolgálatát világméretű hálóként fejt ki, amely segíti a pápát missziós munkájában imával – a misszió lelkével – és a keresztények karitatív adományaival szerte a világon. Az ő hozzájárulásuk segít a pápának a részegyházak evangelizációjában (Hitterjesztés Műve), a helyi papság képzésében (Szent Péter Apostol Műve), gyermekek missziós tudatra nevelésében az egész világon (Szent Gyermekség Műve) és a keresztények hitének missziós formálásában (Missziós Unió). Miközben megerősítem támogatásomat e Művek iránt, remélem, hogy a 2019 októberi rendkívüli missziós hónap hozzájárul missziós szolgálatuk megújításához hivatalom számára. Szívből adom áldásomat a misszionáriusoknak és mindenkinek, aki bármilyen módon részt vesz az Egyház küldetésében, keresztségénél fogva.

Vatikán, 2019. június 9.

Pünkösöd ünnepén

Ferenc pápa

Beszélgetés Fábry Kornél atyával, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) főtitkárával

Jövő évben Magyarországon rendezik meg a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust. Ezzel kapcsolatban beszélgettünk a nagy horderejű esemény főtitkárával.

– Szeretném kérdezni, mi volt benned az első érzés, amikor meghallottad, hogy az Eucharisztikus Kongresszus főtitkári feladatával téged bízna meg?

– Először is meglepődtem, amikor 2016. március elején Bíboros úr felhívott, hogy szeretne felkérni erre a posztra. Kértem egy pár napot, hogy hadd imádkozzam át. A legfőbb kérdés az volt, hogy ez az én misszióm-e vagy sem. Tehát Jézus akarja-e, hogy csináljam vagy sem – és aztán nagyon megerősített. Az Eucharisztia az életem középpontja és szívügyem, hogy az embereket közelebb hozzam az Eucharishtiához, Jézushoz, tehát rögtön kedves volt számomra a feladat. De ott kellett hagyni Kaposfüredet, ahol már felújítottuk a templomot, a plébániát, ahol nagy közösség van, minden él. Ez nem volt könnyű, de nagyon nagy megerősítést kaptam Jézustól és hangsúlyoztam is, hogy azért mondtam igent, mert Jézus kér rá. Azóta is

megtart és örömmel teszem, amit kértek tőlem.

– A három év alatt milyen jó élményekkel, vagy éppen nehézségekkel találkozál, ha voltak ilyenek?

– Nagyon sok pozitívummal találkoztam, az emberek közül nagyon sokan lelkesek; nehézséget az okoz, hogy sokaknak maga az elnevezés idegen és nem tudják elképzelni, hogy mi ez: „eucharisztikus”, meg hogy „kongresszus”. Viszont azt tapasztalom, hogy ha valahova eljutok előadást tartani a NEK-ről, utána mindenkinek felragyog a szeme és azt mondja, hogy ezt ki nem hagynám! Egy nagy népünnepély, egy eseménysorozat. Azt látom, hogy ezáltal már sokan bekapcsolódnak. Ez egy nagy találkozás Jézussal és egymással – mondjuk így. Egy eucharisztikus világtalálkozó.

– Mennyire tudatosan készülnek az emberek az Eucharisztikus Kongresszusra?



– Azt látom, hogy nagyon plébánosfüggő. Amelyik plébános felvette a fonalat és látja a lehetőséget, ott felpездült az élet. Vannak helyek, ahol még változatlan van. Nagyon sok helyre eljutottam, és láttam ilyen és olyan példát, a népi vallásosságnak a megrendítő erejét, máshol az újjáéledés örömét, de van, ahol ellenállást is tapasztalok. Akik élnek azokkal a lehetőségekkel,



amiket a NEK titkárság felkínál, azok nagyon hálásak. Mint például az Esztergom–budapesti főegyházmegyében a missziós küldöttek rendszere. Sokhelyütt elvégezték a szentségimádás iskoláját. A második év középpontjában a szentmise és a közösség áll. Megjelent a szentmismegmagyarázó sorozat, a misevlog, nagyon sok pozitív visszajelzés van. Pontosan azt segíti, hogy a hívek tudatosan legyenek ott a szentmisén, tudják, hogy mi miért történik, mi mit jelent, mert hogyha értik, akkor jobban át tudják élni. Talán a Kongresszus jó alkalom arra, hogy felhívjuk a figyelmet a keresztyén életünk csúcsára és forrására, az Eucharisziára.

– Európa-szerte nagyon sok templom kiüresedik, pedig nyitva vannak, nyugodtan be lehet menni. Lesz-e valami hatása az Eucharisztikus Kongresszusnak az emberek életére, lesz-e változás, mit gondolsz?

– Nagyon bízom benne. Igazából teljesen egyénfüggő. Nagyon örülnék annak, hogyha ez az Eucharisztikus Kongresszus, ahogyan az érte szóló imában is imádkozzuk, lelki megújulást hozna. Bízom benne, hogy maga az esemény is sokaknak fog örömet okozni, mint ahogy az 1938-as Eucharisztikus Kongresszus is életre szóló élmény volt. Most adjuk ki a harmadik év segédanyagát, ami a misszióról szól, tehát evangelizáció, merthogy a kincünket meg kell osztani. Egy szilárd pont van az életünkben: Jézus Krisztus. Minden változik, de: a Krisztusba

vetett hitünk állandó. Fontosnak érzem, hogy maga a Kongresszus is erősítse a hitünket az eucharisztikus jelenlétben. Valóságos csodák történnek az Oltárszentség jelenlétében a szentmisében is, a szentségimádásban is. Ezért örülök annak, hogy Magyarországon egyre több templom van nyitva akár 0-24 órában is. Szellemi harcban állunk, de az imádság egy nagy eszközünk. Ennek van közösségi módja is, a szentmise vagy a közösségi szentségimádás, vagy éppen a csendes egyéni ima. Ha megtaláljuk a csendet, ahol Jézus hangját is meghallhatjuk, akkor válik igazán párbeszéddé az imádság. Fontos, hogy a szentmisén résztvevők keresztyén közösséggé váljanak, jellé. Ez a misszió alapja. Kincünk van, amit nem rejthetünk véka alá. Oda kell adni az embereknek.

–Több templomban járva azt tapasztaltam, hogy vannak templomok, ahol nem imádkozzák az Eucharisztikus Kongresszus imáját. Vajon miért? Az is egy erős jelent, hogy tudatosan készülünk ezzel az imával.

– Ez a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia felhívása volt, ettől kezdve országosan kötelez mindenkit; ha valaki ezt nem tartja, az saját lelkiismerete kérdése. Azt gondolom, hogy az engedelmisség és az alázat két fontos dolog. Sok helyen viszont már fejből tudják ezt az imát.

–Most jöttem Rómából, ahol több püspökkel, pappal találkoztam. Sokan kö-



zülük nem is tudják, hogy Eucharisztikus Kongresszusra készül Magyarország. Milyen programmal, eszközökkel hívják fel az emberek és a lelkipásztorok figyelmét erre a nagy eseményre?

– A világméretű szentségimádások kapcsán is sok-sok országba eljutott már a NEK híre. Nagyjából 90 országnak van megbízottja, akiknek a feladatuk a saját országukban a kongresszus híret terjeszteni. Találkozónk volt velük Rómában, itt voltak Budapesten is, megnéztük a helyszíneket, programot ismertettünk, vendégül láttuk őket – az ő feladatuk, hogy országukban híret vigyék a Kongresszusnak. Van honlapunk, jelenleg angol és magyar nyelven olvasható, kétnyelvű hírlevelünk, van youtube-csatornánk, amit meg lehet nézni, fent vagyunk az instagramon, hamarosan a twitteren is. Tehát igyekszünk meglovasítani a nemzetközi sajtócsatornákat, és aki szeretne róla tudni, az rátalál már. Nekünk feladatunk, hogy minél inkább vigyük a híret. Világszerte 100000 ima-kártyát kiosztottunk, 16 nyelven.

– Mi, a Pápai Missziós Művek miben tudunk segíteni?

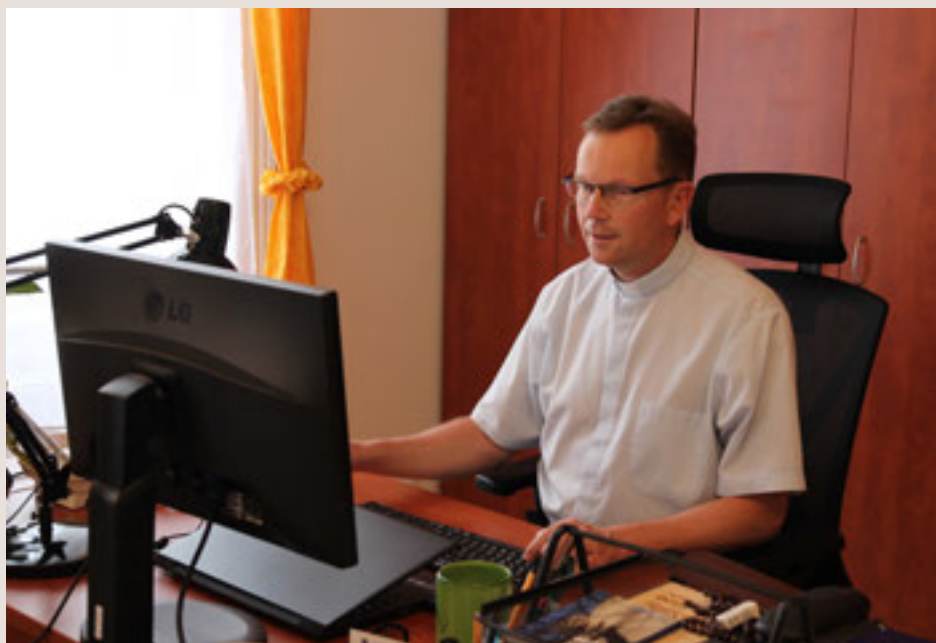
– A nemzetközi szerzetesrendek és szervezetek segítségére is nagyon számítunk a hír terjesztésében!

– Mit üzensz az Eucharisztikus Kongresszus főtákaraként az olvasóknak?

– Mindannyiukat várjuk szeretettel, és hívjanak még sokakat, mert ez is egy misszió.

– Köszönöm szépen a beszélgetést.

Az interjút készítette:
P. Benvin Sebastian SVD



A Szent Gyermekség Műve missziós tábora

A Szent Gyermekség Műve (SZGYM) minden évben különböző helyszínen rendez meg táborát. Az idei évben Pécsre esett a választás. A tábor mottója: „Krisztus szeretete sürget minket”.

Tizedik táborunkat Pécsen rendeztük meg. A változatos helyszínválasztás a lelki töltődés mellett hazánk jobb megismerését is lehetővé teszi számunkra. Az ország minden részéből érkeztek gyermekek és az őket kísérő felnőttek. Sokan közülük csak térképről ismerték az országnak ezt a részét, vagy csak képeken látták a Mecsek lábánál elterülő gyönyörű várost és környékét. Közel 130 gyermek, fiatal és felnőtt vett részt a táborozásban. A gyermekek, akik különböző helyekről jöttek, gyorsan megismerkedtek egymással, és a tábor végére barátságok is szövődtek.

Gazdag programot állítottunk össze. A városismereti verseny során térkép alapján kellett a város nevezetességeit megtalálni, megfigyelni és a kérdésekre válaszolni. Megtudtuk, hogy a város főterén áll Európa legészakibb, épségben maradt dzsámija (Gázi

Kászim pasa dzsámija), amely ma római katolikus templomként működik. Pécs Széchenyi terén, az Irgalmasok temploma előtt van a város talán egyik leghíresebb köztéri műalkotása, amely nem más, mint az 1930-ban készült, gyönyörűen díszített Zsolnay-kút. Az 1973-ban épült TV-torony és Kilátó 197 méter magas, a Mecsekben, a Misina hegy csúcsán áll, és így hazánk legmagasabb épületévé vált. Megnéztük a Nagy Lajos Gimnáziumot, amelyet a jezsuita szerzetesek 1687-ben alapítottak.

Mivel Pécs a Pécsi Egyházmegye központja, a püspöki palota és a különleges, négytornyú Szent Péter és Szent Pál Székesegyház sem maradhatott ki a látnivalók közül. Itt a gyermekek korcsoportok szerint feladatlapokat kaptak, ennek alapján önállóan fedezhették fel a belső tér gazdag látnivalóit. A legbátrabbak még a toronyba

is felmentek, gyönyörködhettek a csodás kilátásban. Sok új ismeretet szereztünk. A fenti látnivalók és élmények mellett a táborban tartottunk kézműves foglalkozást, de volt sport, és még táncház is.

A tábor harmadik napján reggel busszal indultunk a máriagyűdi kegyhely felé, útközben Mária-énekeket énekelve. Felsétáltunk a templomba, ahol a plébános, Keresztes Andor atya köszöntött bennünket, majd mesélt a kegyhely történetéről és a híres freskóiról. Ezután elkezdődött a szentmise, amit Sebastian atya tartott. A misében felhívta a gyermekek figyelmét a hit elmélyítésére, mert ha nem erősödünk a hitünkben, egyhamar elsodorhatnak a világ csábításai. Példaképünk lehet a Szűzanya, és útmutatást ad az ő élete. A szentmise után a kegyhely környékét jártuk be és elimádkoztunk egy teljes rózsafüzért a gyermekek vezetésével. A Szűzanya oltalmába ajánlottuk a Gyermekmissziót.

Az élményeink során a mottóinkra is oda kellett figyelniük: „Krisztus sze-





▲ „Az év ifjú missziósa” vándordíj
2019-es díjazottjai Sebastian atyával

retete sürget minket”. Főként a missziósokat sürgeti, de minden embert is. Tudatosítsuk magunkban, hogy nekünk küldetésünk van! Legyünk példa mások számára! Már a gyermekeket meg kell tanítani arra, hogyan szeressük egymást. Mennyire fontos, hogy Krisztus szeretetét továbbítsuk. Tegyük jót másokkal, vegyük észre, hogy mire van szüksége a másoknak! Lehet, hogy csak egy jó szóra, lehet, hogy egy mosolyra. Ne legyenek közöttünk kirekesztett emberek, gyermekek, ne legyenek közöttünk nélkülözők. Tudjuk észrevenni, hol van szükség segítségre. Ha valaki ránk néz, lássa meg, hogy Krisztushoz tartozunk, tudjuk sugározni Krisztus szeretetét. Vigyük el minden gyermekhez az Örömhírt. Ahol nem ismerik Jézust, ott beszéljünk róla! Ahol békétlenség van, oda vigyünk békét! A mi tanúságtételünk lehet egy jel, lehet meghívás közösségünkbe.

A táborban került sor Az év ifjú missziósa vándordíj átadására is. A vándordíjat minden évben az a két gyermek kapja, aki otthon, a saját közösségében aktív tagja a gyermekmisszióknak, példamutató a hitélete, ötleteivel, cselekedeteivel segíti a misszió tevékenységét.

A 2019. év ifjú missziósai: Nagy Dorca – Szekszárd és Török József – Sárospatak.

Gratulálunk mindkettőjüknek, kívánunk kitartást és elkötelezett missziós munkát a továbbiakban is.

Mayer Piroska
animátor, Szekszárd



Az elvetett mag, amely terebélyes fává nőtt

Felemelő, örömteli, élő és jövőbe mutató – jut eszünkbe a jubileumi ünnepség kapcsán. Beszámoló a 10 éves Szent Gyermekség Műve jubileumi ünnepségről – 2019. szeptember 21.

Már a hivatalos kezdés előtt gyülekeztek a budapesti Szent István Bazilika előtt a missziós csoportok az ország minden szegletéből: Fótról, Vecsésről, Nagybárcánýból, Dombóvárról, Patakról, Encsről, Rákosszentmihályról, Makóról, Sárospatakról, Szekszárdról, Pásztórol, Hódmezővásárhelyből, Fonyódról, Bugyiból és legtávolabbról a görögkatolikus csoportok Hajdúdorogból, Máriapócsról, Nyíregyházáról és Mátészalkáról – mintegy 600 gyermek, akiket elkísértek családtagjaik, csoportvezetők, plébánosaik, iskolalelkészeik. Nem csak a most aktív missziósok jöttek el, hanem a 10 év alatt immár felnőtté lett fiatalok is, akik jelen voltak a magyarországi SZGYM újra indulásánál: részt vettek már a legelső, római beiktatáson is.

Lisieux-i Kis Szent Teréz, a missziók védőszentje, az oltárra kihelyezett ereklyéje által mintegy személyesen is jelen volt a missziós gyermekek ünnepén.

Elsőként **Snell György**, esztergom-budapesti segédpüspök, a Szent István Bazilika plébánosa köszöntötte a megjelenteket. Beszédében elmondta, hogy hazánk első misszionáriusának Szent István királyunkat tekinthetjük. A püspök úr megmutatta a gyermekeknek a Szent Jobbot, elmondva, hogy a kéz ma is mutatja számunkra az utat, amerre haladnunk kell.

Ezt követően **Kiss-Rigó László**, szeged-csanádi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia missziós koordinátora szólt a gyermekekhez. Rámutatott, hogy a Szent Gyermekség Művében a gyermekek

viszik a felnőttek irányába a hiteles és imádságos élet mintáját. Az Újszövetség két jelenetén keresztül mutatta be, Jézus milyen értéket lát a gyerekekben: őszinteségüket, kedvességüket, nyitottságukat, önzetlenségüket állította példaként az apostolok elé. „Az Egyházban ti éppen ugyanannyit, ha nem többet értek, mint a felnőttek!” – mondta a püspök úr.

Ezután **Michael August Blume** SVD érsek, Magyarország apostoli nunciusa szólt a gyermekekhez. Köszönetet mondott minden gyermeknek, akik hozzájárulnak ahhoz, hogy Jézus szeretete növekedjék a világban. A Szent Gyermekség Műve nagyon fontos küldetést kapott: segítse a fiatalokat, hogy a gyakorlatba átültessék Jézus legnagyobb parancsát. Ferenc pápát idézte: „A keresztség tanítványokká tesz bennünket. Missziós tanítványokká.” A nuncius úr arra kérte a gyermekeket, hogy beszélgessenek sokat Jézussal. „Találkozatok gyakran vele



imában, lássátok meg Őt mások arcában. Mutassátok meg mindenkinek, hogy milyen öröm kereszténynek, Krisztus tanítványának lenni!”

A köszöntések sorát **Sebastian atya** zárta. Külön köszönetet mondott az ország felelős vezetőinek a jubileumi ünnepség lebonyolításában nyújtott támogatásukért.

Blandina nővér, az Ifjúsági Missziós Társulat egykori koordinátora jelenlegi állomáshelyéről üzent a jubileumi ünnepre, gratulálva a 10 év sikereihez és hálát adva a kapott örömekért és szeretetért.

Az üdvözlő beszédek után következett az ünnepi szentmise, amelyet **Erdő Péter** bíboros mutatott be. Szentbeszédében a foglalkozásuk közben meghívott tanítványok történetét hasonlította össze a misszióval. Péter és András, Lévi-Máté, Zakeus, de még Saul, a későbbi Szent Pál is úgy találkozott Jézussal, hogy Jézus hívta őket, ők pedig otthagytva mindenüket követték őt. „A misszió során nem az a fő célunk, hogy mielőbb rendbe tegyük e világ dolgait, hanem lelkeket keresünk. Mindenkinek a szívét és a lelkét. És nem valamiféle életbölcsséget hirdetünk csupán. A kereszténység nem jótanácsok gyűjteménye arról, hogy hogyan éljünk





kellemesebben... Ha az Evangélium örömeiben élünk, akkor rajtunk keresztül Jézus utat talál a többi ember szívéhez is, és ezáltal mi is cselekvő részesei leszünk a missziónak. Isten áldja a Szent Gyermekség Művét! A szertartás végén Erdő Péter bíboros köszönetet mondott Sebastian atyának tízéves szolgálataért.

A szentmise után ebéd következett, majd a gyermeksereg hosszú sorban, rendkívül fegyelmezetten elindult az Országház felé.

A Parlament és a Szent Korona megtekintése után a díszlépcsőházban felolvasták Áder János köztársasági elnök, valamint **Kövér László** házelnök üzenetét, majd **Soltész Miklós**, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára köszöntötte a gyermekeket és kísérőiket. Az államtitkár arra biztatta a fiatalokat, hogy a felnőtt korra felelősségtudattal készüljenek. Ha ezt meg tudják tanulni, magukévá tudják tenni, akkor nagyszerű tagjai lehetnek mind a magyar nemzetnek, mind a kereszténységnek, mind pedig a saját családjuknak: édesapák, édesanyák, vezetők, tanítók, sőt remélhetőleg minél többen papok, szerzetesek – fogalmazott Soltész Miklós. Az államtitkár arra buzdította a jelenlévőket, hogy legyenek büszkéik a Szent Koronára, a Parlamentre, valamint vállalják fel a keresztény életmódot, ezzel ugyanis nem veszítenek semmit, sőt rengeteget nyernek.

Mit is mondhatnék a SZGYM első koordinátoraként ezután a gyönyörű nap után? Szent II. János Pál pápa mondása jelszóként lebegett előttünk, és gyakran emlegettük is a gyerekeknek: „Mindenkinek van valami, amit adhat, és mindenkinek van valami, amit elfogadhat.” Nagyon sok munka, utazás, bemutató, animációs munkaterv, kiadványok, találkozók, táborok, sok-sok gyermek mosolya és őszintesége, vidámsága, természetessége – emléke tört fel bennem ezen a napon. És a jövőbe vetett hit és bizalom. Ha sikerült elvetnünk azt a parányi mustármagot – és közülük igen sok valóban jó talajba hullt –, nincs miért aggódnunk. Annakidején úgy mondtuk: a mi dolgunk a magvetés, az Aratás Úra elvégzi a többit. Ha sikerül ezekből a gyerekekből akár csak néhányat is munkásként az Úr kertjébe vezetnünk, már tettünk valamit. Nagyon jó volt ezen az ünnepen az Úr virágoskertjében járni.

Kaufmann Mária



Sebastian atya visszaemlékezése

A jubileumi ünnepség keretében Sebastian atya visszaemlékezett az elmúlt 10 év munkájára.

2009. május 30-án 30 gyermekkel és 5 felnőttel Rómába utaztunk a Szent Pál Éve lezárásának alkalmából. Ezzel a zarándoklattal indult újra pontosan 61 év szünet után a Szent Gyermekség Műve, amikor a Santo Stefano Rotondo bazilikában (magyar vonatkozása ennek a templomnak: Mindszenty bíboros cím-temploma volt) ünnepi szentmise keretében a lelkes gyermekeket beiktattam a Szent Gyermekség Művébe. A következő szavakkal fordultam hozzájuk: „Ti lesztek az alapkövei a magyarországi Missziós Gyermekek Társaságának. És ti, a kísérők, lesztek az első építőmesterek. Ha jól tervezünk és jó alapanyagokat használunk, akkor az épület tartós lesz. Hazánkban nagy szükség van kereszténységünk megújulására. Álmodunk egy új korszakról és ez csak a kezdet.”

Egy év múlva Máriaremetén a Karizmák Ünnepén először jelentünk meg mint Szent Gyermekség Műve, és az ünnepi szentmise alatt Bíboros úr ezekkel a szavakkal köszöntötte a gyermekeket: „Külön szeretettel köszöntöm a most először, zöld sapkában megjelenő fiatalokat és gyermekeket, akik a misszióért imádkoznak, és azt hiszem, hogy olyan új közösséget jelentenek az egyházmegye életében, amelyhez nagy reményeket fűzhetünk.”

Ma, tíz év elteltével visszatekintve megértjük ezeket a szavakat, mert Isten munkálkodott és munkálkodik az Ő Lelke által mibennünk. Jézus az Isten Országáról beszélve elmondta, hogy az olyan, mint egy mustármag, kisebb, mint a többi, de amikor fává felnő, nagyobb lesz minden másnál. Az emberek árnyékot találnak alatta, a madarak fészket raknak rajta, tehát enyhet ad más élőlények számára.

Így kezdődött a mi történetünk is. Mint az a mustármag, amit nem lehetett észrevenni, talán nem is akartuk, mivel Jézus azt mondta, hogy „ne tudja a bal kezéd, mit tesz a jobb”. De jelen voltunk és mindig tettük, amit tudtunk, és közben a Lélek adta a növekedést. Hála, hogy az

a mustármag mára nagy fává nőtt, amelynek több szerteágazó ága van egész Magyarországon. Harmincegy helységben van jelen a közösség. Sok közösségből kinőttek a gyermekek és az utánpótlás hiánya miatt frissítés szükséges.

Összesen több mint 1600 gyermeket iktattunk be a Szent Gyermekség Művébe a tíz év alatt. Annak is örülök, hogy az első tagok már házások és nagy örömmel keresztény családokat alapítanak. Remélem, az ő gyermekeik mind hithű embereké válnak, tovább viszik ezt a szellemiséget. Ahogy a fa ad árnyékot és enyhet a körülötte levő élőlényeknek, a tíz év alatt a közösségünkön keresztül is sok ember vigaszt talált hazánkban, határon túl és más kontinenseken is. Főleg nagyon sok gyermekén segítettünk és segítünk.



Öröm, hogy jót tettünk együtt az embertársainkkal. Hála, mert Isten megadta nekünk a kitartást és ihletet ehhez. Örömmel adunk hálát a sok kegyelemért és ünnepeljük, hogy Krisztushoz tartozhatunk és az Ő küldetésében részesülhetünk.

Köszönöm mindenkinek, aki önzetlen szeretettel segíti a Pápai Missziós Művek és ezen belül a Szent Gyermekség Műve munkáját, imájával és anyagi hozzájárulásával!

Az ünnepi szentmisén Isten oltalmába ajánlottam az Önök szándékait.



A Népek Missziója magazinról

A Szent Gyermekség Művét (SZGYM) a kezdetektől fogva kíséri az évente két alkalommal megjelenő képes-színes magazin újság. Híreket közvetít a Pápai Missziós Művek fontosabb hazai eseményeiről, és kiemelt helyet biztosít az SZGYM történéseinek. Kitekintést nyújt más országok missziós eseményeire is.

Hogyan alakult ki a magazin jelenlegi formája és összeállítása? Kis bepillantást szeretnénk adni missziós munkánkról. Életünk során mindhárman már valamilyen formában találkoztunk a misszióval. Önkéntesként később sajátos és konkrét feladatot kaptunk: az induló magazinhoz a missziós központtól megküldött cikkek nyersanyagainak összerendezése, megformálása és korrektúrája, majd az újság kialakulásának kísérése, egészen a terjesztésig, a budapesti plébániákra való kiszállításig.

Erős tapasztalatunk, hogy ezáltal mi magunk is közelebb kerültünk a missziós lelkeséghez. A közös munkánk pedig a feladat szépségét, örömet, de összetettségét is jelenti. Évek hosszú sora óta a megosztáshoz hasonló, sajátos, missziós jellegű együttműködés alakult ki közöttünk. A számos, ide-oda való egyeztetési lépések során arra törekszünk, hogy minél egyszerűbben és érthetőbben menjen át az üzenet az olvasóhoz. A magazinban sok missziós gyermek, fiatal mondhatja el kis történeteit, mely mindig arról szól, hogy: „Kis imával, kis áldozattal, gyermekek segítenek gyermekeknek”. Valahogy, ebben a szellemben szeretnénk mi is munkánkat végezni.

„A lelki adományok különfélék, de a Lélek ugyanaz.” Élethelyzete nem teszi mindenkinek lehetővé, hogy távoli vidékekre utazzon az Evangéliumot hirdetni – vannak, akik az önkéntes missziós munkára kapnak hivatást. Örömmel fogadtuk, amikor meghívást kaptunk erre a feladatra. Tapasztaljuk, hogy a legkisebb munkával is van lehetősége laikusoknak bekapcsolódni a misszió munkájába, melyet legnagyobb örömmel és szeretettel végzünk.

Dombai Mária, Koenig Kati, Tancos Anna



Nagy vallásválasztó:
Vitaest
TANOK ÉS TÉVTANOK HAZÁNKBAN!
 Beszélgetnek:
 Benwin Sebastian Madassery svp – a Pápai Missziós Művek igazgatója
 Dr. Kránitz Mihály – teológus, a hittudományi kar dékánja
 Eperjes Károly – Kossuth- és Jászai Mari-díjas színművész
2019. október 18. – 18 órától
Szent József templom
 1082 Budapest, Horváth Mihály tér, 7.
 Minden érdeklődőt szeretettel várunk.
 Gyertek vitázzunk!

Megjelent a Szent Gyermekség Műve jubileumi kiadványa

Megrendelhető a Pápai Missziós Műveknél:

1223 Budapest,
 Jókai Mór u. 14.
 Tel.: 06 1 226 4610



<http://papaimisszio.hu>

Animátorok zarándoklata Lisieux-be

A Szent Gyermekség (SZGYM) animátorai Kis Szent Teréz tiszteletére 2019. július 21-25. között elzarándokoltak Lisieux-be, a misszionáriusok – így a Pápai Missziós Művek – védőszentjének szülővárosába.

Régi vágya volt Sebastian atyának, hogy az SZGYM animátorai számára szervezzen Lisieux-be, Kis Szent Teréz tiszteletére. Reggel 6 órakor a Rózsafüzér Királynője Plébánia előtti térről 48 animátor indult útnak. Miután mindenki elfoglalta a helyét az autóbuszon, Sebastian atya rövid imát mondott, Isten segítségét kérve az utunkra, és elmondtuk a reggeli imádságot az útra készült kis zarándokfüzetből.

Az első napunkat pihenők, étkezések és imádságok tarkították, mígnem 17 óra utazás után megérkeztünk Peltre-be (Metz), ahol az Isteni Gondviselés Nővérei vártak bennünket nagy szeretettel, az igen késői érkezésünk ellenére. Agnes anyából áradt a vendégszeretet és a gondoskodás. Miután mindenki elfoglalta a szobáját, nyugovóra tértünk,

mert tudtuk, hogy frissnek kell lennünk a következő napra is.

Másnap reggel 9 órakor indultunk tovább Lisieux felé. A buszon rózsafüzért imádkoztunk, Kis Szent Teréz mondásain elmélkedtünk és megtekintettük az életéről szóló filmet is. Délután 5 órakor megérkeztünk Lisieux-be, ahol a karmelita nővérek nagy szeretettel fogadtak bennünket a L'hermitage zarándokszálláson. A zarándokszálló Mosolygó Szűzanya kápolnájában három atya mondott szentmisét. Szent Mária Magdolna ünnepét ültük aznap, és Varga Gábor atya arra hívta fel figyelmünket, hogy az élet könnyű, de azon végigjárni már jóval nehezebb. „Mindenkinek megvan a saját útja, és ezt az utat kell bejárnia Isten segítségével.” Szentmise után bőséges francia vacsorát kaptunk a szálláson,

majd többen közülünk felsétáltunk a Kis Szent Teréz Bazilikába. Amikor a bazilikához értünk, csodálattal figyeltük, hogy egy ilyen szentnek, aki egész életében kicsi akart lenni, hogyan állíthattak egy több mint 4000 négyzetméteres és ötezer férőhelyes emléktemplomot. Mindez csak úgy valósulhatott meg, hogy az emberek hálája Kis Szent Teréz felé végtelen nagyságokat öltött és ölt a mai napig. Ezen a helyen szinte hallani lehetett a kis szent csendes énekét, amit még mindig énekel nekünk Isten ölelő és szerető karjairól.

Sötétedés után nyugovóra tértünk. Másnap, kedd reggel, a karmelita kolostorba mentünk át imádkozni, ahol Kis Szent Teréz szerzetesi életét élte. Mindannyiunk számára nagy élmény volt ez a reggeli imádság. Ezután elmentünk Kis Szent Teréz családi házához (Les Buissonnets), ahol édesanyja halála után nevelkedett a Karmelbe való belépéséig. Megtekintettük azt az otthont,



ahol testvérei és édesapjuk társaságában élte a mindennapjait. Legmélyebb élményünk e házban a Szűz Mária szobor volt, amelynek a tekintete a kis szentünket meggyógyította, valamint a kerti szoborcsoport, ahol Teréz édesapjának elmondta, hogy be fog lépni a Karmelbe. Itt ezen a helyen egy képet is készítettünk a zarándokcsoportunkról. Délután a bazilikába mentünk, ahol először a Kis Szent Teréz viasmúzeumot tekintettük meg, majd az alagsori kriptában részt vettünk a zarándokok miséjén, ahol Kis Szent Teréz már szentté avatott szülei vannak eltemetve.

A szentmise francia nyelven szólt, amelyben Lemoine atya nagy-nagy szeretettel köszöntött bennünket, magyar zarándokokat. A szentmise kivonuló énekét mi kezdhettük el és énekeltük közösen az Ave Mariát gitáros kísérettel. Ez is nagy élmény volt mindannyiunk számára. Vacsora után a kápolnába mentünk és rózsafüzért imádkoztunk. Többen még a rózsafüzér imádság után is a kápolnában maradtak hálát adni az Istennek a kapott kegyelmekért. Szerdán korán reggel Kis Szent Teréztől és Lisieux-től elbúcsúzva elindultunk Peltre felé. Útközben egy hosszabb pihenőt tartottunk Étretatban, ahol megcsodáltuk a három léleg-



zetelállítóan érdekes sziklaképződményt az óceán partján. Árpádházi Szent Kinga ünnepén délután 6 óra körül érkeztünk meg Peltre-be, ahol a Gondviselő Nővérek a megszokott szeretettel és gondoskodással vártak bennünket.

A nővérek templomában celebrált szentmisén Bodnár Attila atya a szeretet fontosságáról beszélt nekünk. Vacsora végén egy kedves énekkel köszöntük meg a nővéreknek a vendéglátást, majd csoportos együttlétünk alkalmával áadtuk egymásnak angyalkás ajándéka-

inkat. Zarándoklatunk utolsó napját, Szent Jakab apostol ünnepét is jó részben a buszban töltöttük, imádsággal, megosztással, szeretetben.

Összefoglalásképpen azt mondhatjuk, hogy egy nagyon gyümölcsöző és kegyelmekben gazdag zarándoklaton vettünk részt, ahol a jó Isten kegyelmét Kis Szent Teréz léptei nyomán zarándoklatunk minden egyes percében meg tapasztalhattuk.

Báncsi Szilárd

a zarándoklat koordinátora



Miért szeretek missziós lenni? Gyermekek vallanak missziós élményeikről

Nagy családot kaptam

Általában az embereknek az adakozás és a segítségnyújtás jut eszébe a misszió hallatán. Sokszor nem is gondolunk bele, milyen nagy súlya van ennek a szónak, hisz csak pár betű. Én is ugyanígy voltam ezzel, amikor az első missziós táboromba mentem. Ekkor még nem



értettem a lényegét, még nem az volt a célom, hogy lelkileg feltöltődjek, hanem hogy a barátokkal játsszak. Mire véget ért a tábor, teljesen megváltozott a gondolkodásmódom. Éreztem, hogy ez a társaság egyre nagyobb helyet foglal el az életemben, s hogy az itt töltött percek egyre táplálóbbak és oktatóbbak. Egyszóval szerettem itt lenni. S hogy ez miben mutatkozott meg? Öröm töltött el, amikor a vasárnapi szentmisére indultam! Máshogy viszonyultam az emberekhez is. Megtanultam azt, hogy akár egyetlen szó is mekkora örömet, vagy akár lelki bánatot okozhat egy embernek.

2017 nyarán hatalmas megerősítést kaptam, hogy nem érdektelen az az erőfeszítés, amit én és még több százezer vagy akár több millió missziós társammal együtt folytatok. Ez a megerősítés az volt, mikor megkaptam Az év ifjú missziósa kitüntetést.

Ez egy nagy család, ahol nem számít, hogy alsós vagy felsős, magas vagy kicsi vagy, mert itt megbecsülnek, szeretnek, elfogadnak és szeretettel fordulnak

hozzád. Nekem ez lett a második családom, és kívánom mindenkinek, hogy ezt a leírhatatlan érzést megtapasztalja.

Toka Levente, Nyíregyháza

Kis imádság

Köszönöm, hogy arra tanítottál,
hogy álmoldjak nagyot,
dolgozzak keményen,
soha ne adjam fel.
Köszönöm, hogy missziós lehetek.
Hiszem, hogy sokáig az is maradok.
A sok élményt, amit tanáraimtól
kaptam,
azt is köszönöm.
Add meg, hogy szeretteim még sokáig
gondoskodjanak rólam.
Jézusom könyörögj érettem!
Ámen.

Molnár Hanna, Sárospatak



Miért lettem missziós?

Már egész kicsi korom óta tartoztam ebbe a közösségbe, még ha nem is voltam beavatva, hiszen a testvérem a nyíregyházi csoport alapító tagjaihoz tartozik, így akarva-akaratlanul részese lettem ennek a közösségnek. De csöppet sem bánom! Minden nyáron hallottam a bátyámtól, hogy milyen jól érezte magát és mennyi új barátot szerzett egy-egy táborban, rendezvényen. Elha-



tároztam, hogy mindenképp missziós leszek. Ezt a tervet a testvérem csak erősítette bennem.

Mikor végre csatlakozhattam harminchoszt éves koromban, kis félelem volt bennem, de azután összebarátkoztam a nagyobbakkal. Az első táborom Nagykovácsiban volt. Hihetetlenül jól éreztem magam és új barátokat is szereztem. A következő táborom Nyíregyházán volt, ahol még fantasztikusabban éreztem magam, most pedig már készülök az idei táborra, ami Pécsen lesz.

Kicsit bővebben a nyári táborokról... Az első napon kiderülnek a csoportbeosztások, már ekkor új ismerősöket szerzünk. Este ismerkedés és játék van. Igyekeznek nekünk mindig olyan programokat szervezni, amelyeken sokat lehet játszani, sokszor okosodni is, és olyanokat is, melyek során egy kicsit megismerhetjük a „házigazda” települést. Így voltunk már vadsparkban Budakeszin, állatkertben Nyíregyházán, vagy éppen közösen ellátogattunk Máriapócsra, a Nemzeti Kegyhelyre. A szabadidős programok is mindig nagyon jók, a fiúk focizni szoktak, mi lányok pedig sokat beszélgetünk. Soha nem telik el nap közös imádkozás, szentmise nélkül, ami azért is fontos, mert ennek a közösségnek a hit, a vallás az összetartó ereje. Megismertem a római katolikus szertartást is, hiszen a táborba érkezők többsége római katolikus vallású, a velünk táborozó

lelki vezetőink között van mind római katolikus, mind görög katolikus pap.

A misszió nem csak arról szól, hogy együtt imádkozunk, jól érezzük magunkat, együtt táborozunk, hanem évről évre fontos célt tűzünk ki magunk elé, amiért mindannyian nagyon sokat teszünk. A világ több pontjára juttattunk már el adományokat, ezzel is segítve az ott élő nehéz sorsú embereket, gyermekeket. Minden évben azt is megtudjuk – képek vagy videófelvétel segítségével meg is látjuk –, hogy adományunk célba ért, és jó érzéssel tölt el, hogy én is segítetttem.

Szeretek ennek a közösségnek a tagja lenni, úgy érzem, Éva néni, Laci bácsi és Ibolya néni egy igazán jó kis csapatot kovácsolt már belőlünk nyíregyháziakból, akik mindig aktív részesei vagyunk a Szent Gyermekség Műve missziós társaság programjainak. Remélem engem is olyan sok évig el fog kísérni ez a közösség, mint a bátyámat, aki már tíz éve tagja, és még most is mindig kap valami újat, valami többet a missziótól.

Deák Dalma, Nyíregyháza

Missziós lettem

Hálát adok a Mennyei Atyának, hogy olyan családba születtem, melyben szüleim rólam és három testvéremről szeretettel gondoskodnak. Tudom, hogy a világon sok olyan gyermek él, aki elvesztette édesanyját és édesapját, betegségben, szegénységben élnek. Missziósként én is segíthetek. Értük is imádkozom, apróbb lemondásokat ajánlok fel, és a missziósperselybe adomány is kerül. Jó érzés, hogy én is tudok segíteni a rászoruló gyermekeken. Én ezért fogadtam el Jézus hívását és lettem missziós.

Endrész Levente István, Pásztó



Missziós vagyok

Bűnös embernek születtem, a többiekhez hasonlítok. Bár egy picit különbözök: a lelkem miatt más vagyok. Van nekem egy küldetésem: Jócselekedet – a neve. Lelkem mélyén úgy érzem, hogy üdvösségem érdeme. Szeretek én segíteni, bajban lévőket megmenteni. Ez az érzés jó hatalom, mindenkinek átadhatom. Az Úristen nekem szánta ezt a fajta missziót: Befejezni minden rosszat, bűnt, haragot, borzasztót! Imádkozom az árvákért, éhezőért, betegért. Életemet ennek szánom, megesküdtem mindezért.

Pedig sokan máshogy látják, kinevetnek ezekér'. De Jézus Krisztus velem van! – a rossz nem lehet vezér! Missziós a lelkületem, Ő adta ezt, jó Uram. Neki mindig hálás vagyok! Boldog szívem, Egyházam! Te is segíts mindenkinek, ne szomorodj el soha! Ha valami nem sikerül, megvigasztal az ima. Ne bántson a rosszindulat, ne bántsa a lelkedet, mert az Úr az ilyenektől megmenti a lényedet. Megköszönöm, édes Jézus, hogy Missziós lehetek! Megígérem, nem hagyok el, életem örök, Veled!

Zsigmond Brenda, Encs



A Misszió 10. évfordulójára



Ez alkalom alkalmából
Íródott vers egy ifjútól,
Aki boldog, hogy e Közösség tagja,
Kik másokért tesznek; s szívét adja.

Ahol vész zúg, és háború
És még harsog sírás, kín és bú.
Kicsiny imát s áldozatot felajánl ezért.
Máshová, az ismeretlen gyermekért.

A misszió jele: Küldetés!
Amely hatalmas büszkeség!
Légy büszke rá, hogy tagja vagy!
S tégy, hogy Krisztusnál maradj.

Istenünknek zengjen hála, s dicsőség!
És kérjük, nyíljon meg a dicső Ég!
S szóljunk: Ó Uram, nézz e kis világra!
Mit meddig formált Szent Kezed?
Amit Sátán bűnnel fertezett.
Jöjj, segíts, hogy ne fessen haldokló virágra!

Hatalmas Istenünk, Mennyei Atya!
Oltalmazd népedet, Ég és Föld Ura.
S hálájuk szívükből kerüljön közeledbe,
Hagyd, hadd jusson mind értő füledbe.
Zengjék háladal Néked, mindenkitől!
De főleg a zenész-énekesektől!
A kik dicsőítnek Téged minden alkalommal:
Kedves énekekkel, s
Ékesszóló hangszerekkel.
Dicsérő dobbal, sok éneklő húrral.

A gyermekekben a jövő! – kedves animátorok,
És Önöknek is mondom Tisztelendő Atyák, papok!
Istenben vezessétek az ifjú nemzedéket!
Tereljétek őket a jó útra,
S bízzátok éltetek Krisztusra!

Tóth Eszter, Nyíregyháza



Missziós vasárnap

október 20.



**Baptised
and sent**

**Megkeresztelve
és küldve**

OKTÓBER – RENDKÍVÜLI MISSZIÓS HÓNAP